

عنوان مقاله:

بررسی روشهای مکان‌یابی پایگاه‌های امداد و نجات جمعیت هلال‌احمر

محل انتشار:

سیزدهمین کنفرانس بین‌المللی مهندسی حمل و نقل و ترافیک (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

شهریار ی - دکترای برنامه ریزی حمل و نقل، دانشیار دانشکده عمران، دانشگاه علم و صنعت.

افشین شریعت - دانشیار دانشکده مهندسی عمران دانشگاه علم و صنعت ایران

علیرضا احمدی فینی - دانشجوی دکترای مهندسی برنامه ریزی حمل و نقل، دانشگاه علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

در زمان بروز حوادث ترافیکی به منظور رسیدگی به موقع و کارای نیروهای هلال‌احمر در کمترین زمان ممکن با توجه به آمار بالای حوادث و محدودیت‌های مالی موجود باید موقعیت مناسب پایگاه‌ها مکان‌یابی شوند. برای مکان‌یابی بهینه پایگاه‌های امداد و نجات جمعیت هلال‌احمر برحسب سیاست‌های کلی، منطقه‌ای و حتی موردی (شرایط خاص)، شاخص‌های مکان‌یابی شامل تابع هدف، محدودیت‌های پوشش، محدودیت‌های مربوط به استقرار، تعداد و نوع وسایل و تجهیزات امداد و نجات در پایگاه‌های هلال‌احمر و نوع شبکه تعیین می‌گردد. بر این مبنا از بین روش‌های مختلف مکان‌یابی، باید یکی از مدل‌های اولیه مکان‌یابی (مدل‌های پوششی مسیر و تقاضا) و یا مدل‌های استاتیک (مدل‌های قطعی و احتمالی پوشش مضاعف) را انتخاب کرد. با توجه به آمار بالای حوادث و محدودیت‌های مالی موجود باید محل قرارگیری پایگاه‌های امداد و نجات جمعیت هلال‌احمر به نحوی انتخاب شود که امکان رسیدگی به حوادث در کوتاه‌ترین زمان ممکن، میسر گردد. بنابراین با مکان‌یابی صحیح پایگاه‌های امداد و نجات جمعیت هلال‌احمر می‌توان زمان رسیدگی به حوادث تا حداقل ممکن کاهش داد.

کلمات کلیدی:

مکان‌یابی، پایگاه‌های امداد و نجات جمعیت هلال‌احمر، حوادث ترافیکی، شبکه حمل و نقل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/259483>

